

Vörugjald af vörum, sem fluttar eru frá bryggju eða bólvirki, fellur í gjalddaga, þegar vörurnar eru komnar á skip.

Hafnarsjóður hefur haldsrétt í vörum eða andvirði þeirra uns gjaldið er greitt.

14. gr.

Öll gjöld samkvæmt þessari reglugerð má taka lögtaki, og hafa þau forgangsrétt sem önnur opinber gjöld, sbr. 12. gr. hafnalaga. Auk þess eru skipagjöld tryggð með lögveði í skipinu, og gengur það veð í tvö ár fyrir samningsveðskuldum. Dráttarvextir 2% fyrir hvern byrjaðan mánuð reiknast 2 mánuðum eftir gjalddaga.

Skipagjöld teljast í reglugerð þessari öll þau gjöld, sem skipi ber að greiða til hafnarinnar, svo sem lestagjald, bryggjugjald og hafnsögugjald, svo og hvers konar aðstoð, sem skipinu er látin í té af hafnarinnar hálfu.

Gjaldskrá þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 20. mars 1975.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

4. mars 1975.

Nr. 150.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Ísafjarðarkaupstað.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Ísafjarðarhöfn takmarkast af línu er hugsast dregin frá Arnarnestá í Skarfasker. Innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vega.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Bæjarstjórn Ísafjarðar hefur á hendi stjórn hafnarmálefna, undir yfirumsjón Hafnamálastofnunar ríkisins og ráðuneytis þess, sem fer með stjórn hafnamála. Bæjarstjórn kýs fimm manna hafnarstjórn og jafn marga til vara samkvæmt ákvæðum samþykktar um stjórn bæjarmálefna Ísafjarðarkaupstaðar. Auk hinna kjörnu fulltrúa skal hafnarvörður sitja fundi hafnarstjórnar með málfrelsi og tillögurétti.

Hafnarstjórn hefur á hendi framkvæmd hafnarmála og eftirlit með höfninni, sér um viðhald og umbætur á höfninni, stýrir öllum framkvæmdum, sem þar að líta, og annast fjárhald hafnarinnar og reikningsskil fyrir hönd bæjarstjórnar.

3. gr.

Bæjarstjóri er hafnarstjóri, nema öðruvísi sé ákveðið af bæjarstjórn.

Bæjarstjórn getur ráðið hafnarstjóra, samanber hafnalög nr. 45 24. apríl 1973, 11. gr., ef hún telur þess þörf.

4. gr.

Hafnarstjóri hefur fyrir hönd stjórnar yfirumsjón með viðhaldi og umbótum á höfninni, og stýrir öllum framkvæmdum er þar að lúta, og stjórnar fjárhaldi og daglegum rekstri hafnarinnar. Í hans umboði annast hafnarvörður daglegar framkvæmdir og eftirlit.

5. gr.

Bæjarstjórnin skipar fasta starfsmenn eftir tillögu hafnarstjórnar og setur þeim erindisbréf, en hafnarstjórn getur sagt þeim upp eða vikið þeim frá, án þess að til þurfi að koma samþykki bæjarstjórnar.

III. KAFLI

Um almenna reglu.

6. gr.

Hafnarvörður sér um að gætt sé reglu á höfninni og landi hennar. Er öllum skylt að hlýða fyrirmælum hans, enn fremur þeirra starfsmanna annarra, er hafnarstjórn setur til þess að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur gerður af starfsmönnum hafnarinnar, getur hann kært það fyrir hafnarstjóra, en skipun starfsmannsins ber að hlýða þegar í stað.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar lipurðar og kurteisi í starfi sínu.

7. gr.

Þeim, sem ekkert lögmætt erindi eiga, er bannað að dvelja á landi hafnarinnar, ef þeir með því tálma fermingu eða affermingu skipa eða hindra önnur störf, sem þar eru unnin.

Einnig má banna ónauðsynlegan akstur hvers konar ökutækja um bryggjur, hafnarbakka og hafnarsvæði.

8. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum í höfninni, svo og á hafnarsvæðinu og fara eftir þeim reglugerðum um brunavarnir og brunamál, er í gildi eru í kaupstaðnum hverju sinni.

Í skipum, sem flytja eldfim efni, má ekki kveikja eld eða ljós nema fyllstu varúðar sé gætt. Tóbaksreykingar eru bannaðar á því svæði, þar sem unnið er að affermingu eða fermingu eldfimra efna.

Bannað er að sjóða tjöru, bik, fernisolíu eða annað slíkt, sem eldhætta getur stafað af, í skipum á höfninni, svo og á landi hafnarinnar, nema með leyfi hafnarvarðar.

9. gr.

Notkun skotvopna er bönnuð án leyfis innan takmarka hafnarinnar. Þá er skipum bannað að blása í flautur eða lúðra á innri höfninni frá kl. 24:00 að kveldi til kl. 07:00 að morgni, nema umferð gefi tilefni til.

10. gr.

Öllum skipum, farartækjum, svo og verksmiðjum, er stranglega bannað að dæla eða láta renna í höfnina olíu, lýsi eða annað slíkt og ber að hlíta í öllu reglugerð um varnir gegn óhreinkun sjávar af völdum olíu, reglugerð sem sett er samkvæmt 3. gr. laga nr. 77/1966.

Í höfnina má ekki kasta kjölfestu, ösku, kolum, matarleifum, fiskúrgangi, vírum, tógum, vöruleifum, vöruumbúðum eða öðru þess háttar. Skal það flutt þangað sem hafnarvörður vísar til.

11. gr.

Geymsla á tónum bensíntunnum eða ílátum undan eldfimum efnum, svo og öðru, sem sprengi- eða eldhætta stafar af, er bönnuð á bryggjum, hafnarbökkum eða á hafnarsvæðinu.

12. gr.

Bannaður er hvers konar hvalskurður í og við höfnina. Eigi má draga, reka eða flytja á annan hátt inn í höfnina hvalvegundir, eða neitt það sem getur valdið óþrifnaði, umferðartruflun eða óþægindum í höfninni, nema leyfi hafnarstjórnar komi til þess hverju sinni.

IV. KAFLI**Um hafnsögu, legu skipa á höfninni og afgreiðslu þeirra.****13. gr.**

Skip telst í reglugerð þessari hvert fljóttandi far.

Ef skip, sem ekki hefur hafnsögumann um borð, kemur í höfnina, skal skipstjóri eða umboðsmaður skipsins tafarlaust snúa sér til hafnarvarðar, sem segir til um, hvar skipið megi liggja. Ekkert íslenskt skip, sem er stærra en 400 brúttórumlestir og ekkert erlent skip má fara inn í höfnina eða út úr henni án hafnsögumanns.

Hafnarstjórn getur veitt undanþágu frá ákvæðum þessum.

Undanþegin eru öll fiskiskip, er heima eiga á Ísafirði eða stunda þaðan veiðar, svo og bátur sá, sem heldur uppi ferðum um Ísafjarðardjúp með styrk úr ríkissjóði.

14. gr.

Hafnsögumanni er heimilt að hanna allar samgöngur við skip, áður en hann hefur lokið starfi sínu um borð. Ef sjúkdómur er í skipi eða ef ástæða þykir til að æila að sóttþætta geti stafað af því ber hafnsögumanni að sjá um, að fylgt sé reglum þeim, sem settar eru í lögumum varnir gegn því, að næmir sjúkdómar berist til Íslands.

15. gr.

Hvert skip, sem ætlar til Ísafjarðar og ber að nota hafnsögumann, skal gera boð um það til hafnsögumanns, með hæfilegum fyrirvara, og skal hafnsögumanni skylt að fara til móts við skipið allt að ystu mörkum hafnarinnar á þeim tíma sem óskað hefur verið. Hafnsögumaður vísar skipinu til hafnar og má eigi yfirgefa það án samþykkis skipstjóra, fyrir en skipið er lagst við hafnarbakka.

Einnig er hafnsögumanni skylt að leiðbeina skipum á legu á hafnarlegu, ef skipstjóri óskar eftir því. En hafa verður hafnsögumaður samráð við hafnarvörð um hvar skipinu skal leggja.

Meðan hafnsögumaður dvelur um borð ber skipinu að sjá honum fyrir fæði.

16. gr.

Skip skulu að öðru jöfnu, nema hafnarverði þyki ástæða til vegna þrengsla í höfninni, fá afnot af hafnar- og bryggjurými í þeirri röð, sem þau koma til hafnar.

Þó skulu póst- og farþegaskip og skip, sem taka neyðarhöfn, undanþegin þessu ákvæði.

Verði ágreiningur um rétt á hafnar- eða bryggjurými sker hafnarvörður úr.

17. gr.

Eigi mega skip liggja á öðrum stöðum við hafnarbakka eða bryggju en þeim, sem hafnarvörður eða starfsmenn hafnarinnar hafa ákveðið. Heimilt er hafnarverði að flokka skip í legurúm við hafnarbakka, bryggjur eða í bátakvíum, og er öllum viðkomandi skylt að hlýða fyrirmælum hans.

Skylt skal hverju skipi, að nota traustar og öruggar festartaugar, liggja skip í hliðarröðum út frá hafnarbökkum eða bryggjum, skal það setja traustar festar upp í hafnarbakka eða bryggju. Þyki hafnarverði ekki nægjanlega vel fest eða festartaugar ótryggar, getur hann krafist úrbóta hlutaðeigandi tafarlaust.

18. gr.

Þegar búið er að leggja skipi við festar, má ekki flytja það þaðan aftur án leyfis hafnarvarðar, en skyldur er skipstjóri að flytja skipið ef hafnarvörður skipar svo fyrir. Færist hlutaðeigandi undan að færa skipið, eða dragist flutningur þess fram yfir þann tíma, er hafnarvörður hefur tiltekið og fyrirskipað, er hafnarverði heimilt að láta flytja skipið á kostnað og ábyrgð hlutaðeigandi.

19. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem fermd eru eða affermd við bryggju eða hafnarbakka sé lagt hverju sinni við hliðina á öðru, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, er utar liggja yfir þilför hinna á bjálkabrá eða á annan hátt.

Svo er og skipshöfn og farþegum skipa, er utar liggja heimil nauðsynleg umferð um þilför skipa, er nær liggja.

20. gr.

Skip, sem ekki ferma eða afferma eða ekkert er verið að vinna við, mega aldrei liggja svo á höfninni, að tálmi affermingu eða fermingu annarra skipa og þau skulu jafnan skyld að hlýða boðum hafnsögumanns, hafnarvarðar og annarra starfsmanna hafnarinnar, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Skipum, sem ekki er verið að ferma eða afferma og liggja að nauðsynjalausum í innri höfn, getur hafnarvörður skipað að fara út, sé þess þörf, til þess að önnur skip geti komist að til afgreiðslu.

Skipum má ekki leggja svo, að þau hindri eða tefji umferð um höfnina. Ef skipstjóri eða eigandi tregðast við að hlýða boðum hafnsögumanns eða hafnarvarðar um að flytja skipið, festa taugar eða strengi, er heimilt að gera það á kostnað og ábyrgð skipseiganda.

Hafnarvörður getur fyrirskipað, að vörður sé um borð í skipum, ef honum finnst ástæða til.

21. gr.

Ekkert skip má liggja við dufl eða akkeri á innri höfninni, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar. Eigi má heldur teppa umferð með taugum, strengjum eða köðlum, nema hafnarvörður telji nauðsynlegt. Sérhvert skip, sem ekki er bundið við bryggju eða hafnarbakka, skal hafa uppi fyrirskipuð ljós eða dagmerki.

22. gr.

Skip, sem koma inn í innri höfnina, skulu hafa að minnsta kosti eitt akkeri til-búið í festarauga, og eigi skipið að leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skal hliðar-bátum, botnvörpukerjum og þess háttar tækjum sveiflað inn fyrir borðstokkinn, brandar dregnir inn og rúm snúið.

23. gr.

Eigi má festa skipum við hafnarbakka eða bryggjur, nema við festarstöpla eða festarhringi, að tilvísun hafnarvarðar. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjum og hafnarbökkum, og varúðarmerkjum komið fyrir á festaraugum, sem á landi liggja. Skylt er að hafa hlífar milli skips og bryggju eða hafnarbakka ef hafnarvörður krefst þess.

24. gr.

Skipum, sem liggja bundin við bryggju eða hafnarbakka, er bannað, nema með leyfi hafnarvarðar, að láta aflvélar með viðtengdum gangskrúfum ganga með svo miklu afli, að hafnarmannvirkjum stafi hætta af, eða valdi öðrum skipum óþægindum eða hættu.

25. gr.

Ef skip lendir á grynningum eða sekkur, þar sem það að áliti hafnarvarðar tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er.

Verði dráttur á því, má hafnarvörður láta færa skipið burt á kostnað eiganda og er hafnarnefnd heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

26. gr.

Áður en kjölfesta er flutt í skip eða úr, skal hafnarverði gert viðvart. Ákveður hann hvar það skuli fram fara. Skal skipstjóri sjá um að kjölfesta sú, sem flutt hefur verið í land úr skipi hans, sé þegar í stað flutt burt af löndunarstaðnum, þangað sem hafnarvörður vísar til.

27. gr.

Þegar lokið er fermingu eða affermingu, skal farmeigandi eða skipseigandi ef þörf gerist, þrifa bryggju þá eða hafnarbakka, sem notað hefur verið. Farist það fyrir, skal hafnarvörður sjá um, að það sé gert, en farmeigandi eða skipseigandi greiði allan kostnað, sem af því leiðir.

28. gr.

Bannað er að leggja skipum í hafnarfjörur þannig, að það bagi vinnu við höfnina. Enginn má, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar, láta skip standa yfir fjöru við hafnarbryggjur.

29. gr.

Bátahafnirnar á Ísafirði eru fyrst og fremst ætlaðar til afnota fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda á Ísafirði og leggja þar upp afla sinn, eða eru í stöðugum flutningum milli Ísafjarðar og annarra hafna.

Þar næst fyrir innanbæjarskip og báta, sem fiskveiðar stunda og leita þar hafnar eða hafa þar viðdvöl, þótt þau leggji upp afla sinn annars staðar, um stundarsakir eða að staðaldri. Þar næst fyrir utanbæjarskip og báta, sem gerðir eru út frá Ísafirði og leggja þar upp afla sinn. Þar næst fyrir önnur skip eftir því sem rúm leyfir.

Verði meiri aðsókn fiskiskipa að notkun bátahafnanna en rúm leyfir að verði komið fyrir, fer um rétt skipa og báta til afnota af henni í þeirri röð, sem að framan greinir. Þó er öllum skipum og bátum heimilt að leita skjóls á bátahöfninni í öveðrum, eftir því sem rúm frekast leyfir.

30. gr.

Önnur afnot af bátahöfnunum en þau er fiskveiðar varða, svo sem ferming og afferming vara, viðlega vegna viðgerðar, geymsla skipa, sem eru í notkun um stundarsakir eða til langframa o. s. frv. eru því aðeins heimil að til komi leyfi hafnarvarðar hverju sinni. Öll slík leyfi gilda aðeins til bráðabirgða, eða þar til hafnarvörður ákveður annað.

31. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggja megi á höfninni skipum sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi til langframa.

V. KAFLI

Um fermingu og affermingu eldfimra efna.

32. gr.

Skip, sem flytja eldfim efni, svo sem steinolíu, bensín, terpentínu, acetón eða önnur slík efni, sprengiefni, svo sem píður, dynamít, geomit eða þess konar efni, mega ekki fara inn í innri höfn, nema þau hafi fengið til þess leyfi hafnarvarðar og slökkviliðsstjóra hafi verið tilkynnt um farminn. Um útskipun í skip á farni, sem um getur í grein þessari, gilda sömu reglur og um affermingu.

33. gr.

Skytt er að hafa öryggisvörslu við skip, sem ferma eða afferma vörur, sem um getur í 32. gr. Áltíð hafnarvörður, að hætta geti stafað af fermingu eða affermingu eldfimrar vöru, er honum heimilt að stöðva verkið, uns gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. Kostnað við öryggisvörslu greiðir farmflytjandi eða farmeigandi.

Skip, sem flytja eða hafa meðferðis þau eldfimu efni, sem um getur í 32. gr., skulu að degi til hafa rautt flagg í framsigli, en að nóttu rautt ljós.

VI. KAFLI

Um gjöld til hafnarinnar.

34. gr.

Gjöld til hafnarsjóðs skulu innheimt samkvæmt gjaldskrá er hafnarstjórn semur í samræmi við 26. gr. hafnalaga nr. 45/1973 og samgönguráðuneytið staðfestir.

VII. KAFLI

Ýmis ákvæði.

35. gr.

Þeir munir eða vörur, sem skipað er upp eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggju eða hafnarbakka og eigi annars staðar á landi hafnarinnar, en þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með sérstöku leyfi hafnarvarðar.

Skal flytja í burt muni og vörur jafnskjótt og hafnarvörður krefst þess. Sé það eigi geri lætur hafnarvörður gera það á kostnað og ábyrgð eiganda, eða umboðsmanns hans.

36. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum. Ef samningi verður ekki við komið um skaðabætur, má ákveða þær af tveim óvilhöllum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því er matsgerð lauk. Yfirmat skal framkvæmt af þremur óvilhöllum dómkvöddum mönnum. Kostnaðinn við yfirmat greiðir sá, sem krafðist yfirmats, ef það gengur honum ekki í vil. Að öðrum kosti greiði hinn aðilinn kostnaðinn.

37. gr.

Nú veldur skip skemmdum á höfninni eða skipstjóri verður brotlegur við ákvæði reglugerðar þessarar og er þá óheimilt að flytja skipið úr höfninni, áður en málið er útkljáð, nema fullnægjandi trygging sé sett fyrir greiðslu að dómi hafnarstjóra og/eða hafnarnefndar.

38. gr.

Hafnarverði skal tilkynnt um allt það, sem bjargað er í höfninni, en hann gefur aftur lögreglunni skýrslu um það.

39. gr.

Hverja þá skipun, sem samkvæmt reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er ekki á skipi og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi, má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hafi fengið skipunina sjálfur.

40. gr.

Allir, sem æskja afgreiðslu fyrir skip, láns á tækjum eða aðstoðar á einn eða annan hátt hjá höfninni, skulu snúa sér til hafnarstjóra eða hafnarvarðar með beiðni þar að lútandi. Heimilt er hafnarstjóra að neita þeim aðilum um aðstoð eða afgreiðslu, sem eru í vanskilum með gjöld til hafnarinnar.

41. gr.

Innan innri hafnar má ekki sigla skipum hraðar en sem svarar 4 mílum á klst. nema sérstaklega standi á.

42. gr.

Meðfram strandlengju hafnarsvæðisins má ekki gera nein mannvirki, nema til komi leyfi hafnarnefndar og samþykki ráðuneytisins samkvæmt IV. kafla hafnalaga, 17. gr.

43. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 100 000.00 nema þyngri refsing liggji við samkvæmt almennum lögum. Sektirnar renna í hafnarsjóð Ísafjarðar.

44. gr.

Með mál út af brotum á reglugerð þessari, skal fara að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt hafnalögum, nr. 45 24. apríl 1973, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Jafnframt fellur niður hafnarreglugerð fyrir Ísafjarðarkaupstað, nr. 39 9. febrúar 1973 með síðari breytingum.

Samgönguráðuneytið, 4. mars 1975.

Halldór E. Sigurðsson.

Kristinn Gunnarsson.

G J A L D S K R Á

fyrir hafnarsjóð Ísafjarðarkaupstaðar.

I. KAFLI

Um hafnargjöld í Ísafjarðarhöfn.

1. gr.

Öll skip eða fleytur, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin vörum eða seglfestu, skulu greiða hafnargjöld til hafnarsjóðs, er þau koma inn fyrir takmörk hafnarinnar, þó með þeim undantekningum, er síðar greinir.

Gjalddagi árgjalda er 1. apríl ár hvert.